

คำวินิจฉัยชี้ขาดความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง
ของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

ที่ วค ๒๒/๒๕๖๐ วันที่ ๑๐ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐

ตำแหน่ง และหน่วยงานที่สังกัดของคู่กรณีในขณะกระทำความผิด

คู่กรณี หัวหน้าส่วนการคลัง

สังกัด องค์การบริหารส่วนตำบล

เรื่อง การรับเงินแล้วไม่นำฝากธนาคารขององค์การบริหารส่วนตำบล

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินได้รับเรื่องความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังซึ่งคณะกรรมการวินัยทางงบประมาณและการคลังได้พิจารณาและมีมติแล้ว เพื่อพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดตามอำนาจหน้าที่ โดยพิจารณาจากข้อเท็จจริงจากสำนวน บันทึกสรุปสำนวนของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวน และรายงานการพิจารณาความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังของคณะกรรมการวินัยทางงบประมาณและการคลังแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า

คู่กรณี ตำแหน่งหัวหน้าส่วนการคลัง มีหน้าที่รับเงินรายได้ทุกประเภทและเงินนอกงบประมาณทุกประเภท โดยในปีงบประมาณ ๒๕๔๕-๒๕๔๙ คู่กรณีเป็นผู้จัดทำใบนำส่งเงิน บันทึกสมุดเงินสดรับ นำเงินฝากธนาคาร และเป็นผู้ตรวจสอบเอกสารประกอบฎีกาจ่ายเงิน รวมทั้งเป็นผู้มีอำนาจลงนามในใบถอนเงิน/เช็คธนาคาร แต่ในการรับชำระเงินจากลูกหนี้เงินทุนโครงการเศรษฐกิจชุมชน (บัญชีที่ ๒) จำนวน ๒ รายการ คือ จากกลุ่มปลูกพริก หมู่ที่ ๕ ตามใบเสร็จรับเงินเล่มที่ ๑/๔๙ เลขที่ ๐๗๗ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๔๙ จำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท และจากกลุ่มเลี้ยงกระบือ หมู่ที่ ๑๒ ตามใบเสร็จรับเงินเล่มที่ ๑/๔๙ เลขที่ ๐๗๙ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๔๙ จำนวน ๑๘,๐๐๐ บาท คู่กรณีไม่ได้บันทึกเงินที่ได้รับในสมุดเงินสดภายในวันที่ได้รับเงินสด และไม่ได้นำเงินที่ได้รับนำฝากธนาคาร โดยคู่กรณีได้ให้ถ้อยคำต่อเจ้าหน้าที่ตรวจสอบยอมรับว่านำเงินดังกล่าวไปใช้ส่วนตัว การกระทำดังกล่าวเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐจำนวน ๔๘,๐๐๐ บาท

นอกจากนี้ ในการเบิกจ่ายเงินมัดจำประกันสัญญาคืนให้กับผู้รับจ้าง ตามฎีกาเบิกเงินนอกงบประมาณรายจ่าย เลขที่ ๑๙๖/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๔๙ จำนวน ๔๘,๗๘๐ บาท คู่กรณีลงลายมือชื่อในฐานะผู้ตรวจฎีการับรองว่าได้ตรวจสอบเอกสารประกอบฎีกาครบถ้วนแล้ว และลงลายมือชื่อในฐานะหัวหน้าหน่วยงานคลังเสนอความเห็นควรให้เบิกจ่าย ทั้งที่ไม่มีลายมือชื่อผู้เบิกและมีใบเสร็จรับเงินซ้ำกันสองฉบับแนบเป็นเอกสารประกอบฎีกา คือ ใบเสร็จรับเงินเล่มที่ ๑/๔๘ เลขที่ ๐๕๙ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ จำนวน ๔,๙๕๐ บาท และใบเสร็จรับเงินเล่มที่ ๑/๔๘ เลขที่ ๐๗๐ ลงวันที่ ๑๗

พฤษภาคม ๒๕๔๘ จำนวน ๔,๙๕๐ บาท นอกจากนี้ ได้ลงลายมือชื่อในฐานะผู้มีอำนาจในใบถอนเงิน/เช็คธนาคาร และในฐานะผู้จ่ายเงินด้วย ซึ่งเป็นการจ่ายเงินให้กับผู้รับจ้างเกินกว่าที่ผู้รับจ้างมีสิทธิได้รับ โดยคุณกรณีให้ถ้อยคำต่อเจ้าหน้าที่ตรวจสอบยอมรับว่า ข้อบกพร่องดังกล่าวเนื่องมาจากตนไม่ได้จัดทำทะเบียนคุมเงินมัดจำประกันสัญญาไว้ ประกอบกับการดำเนินการขององค์การบริหารส่วนตำบลเกี่ยวกับงานก่อสร้างจะมีการดำเนินการในหมู่บ้านต่างๆ ในชื่อโครงการที่ซ้ำกันทุกปี ทำให้เกิดความสับสน จึงได้มีความผิดพลาดขึ้นแต่ยืนยันว่าได้จ่ายเงินให้ผู้รับจ้างจริงจากเงินขององค์การบริหารส่วนตำบล หยอดเงินมัดจำประกันสัญญา การกระทำดังกล่าวเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ โดยมีการจ่ายเงินเกินกว่าจำนวนที่ต้องจ่ายจริงจำนวน ๙,๙๐๐ บาท

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ได้พิเคราะห์ข้อเท็จจริงตามพยานหลักฐานที่ปรากฏในสำนวนประกอบข้อกฎหมายแล้ว มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัย รวม ๓ ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ คุณกรณีเป็นเจ้าของหน้าที่เก็บรักษาเงิน ได้รับมอบเงินเพื่อเก็บรักษา แต่ไม่นำเงินเข้าฝากหรือเก็บรักษาในธนาคารหรือสถานที่ซึ่งเป็นที่เก็บรักษาเงินของหน่วยรับตรวจ ตามจำนวนและภายในระยะเวลาที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๒๗ กำหนด และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

กรณีมีประเด็นต้องวินิจฉัยประการแรกว่า คุณกรณีเป็นเจ้าหน้าที่ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๓ “เจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานประเภทอื่นของหน่วยรับตรวจ แต่ไม่รวมถึงข้าราชการการเมืองตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการการเมือง จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า คุณกรณีเป็นพนักงานส่วนตำบล ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่บริหารงานการเงินและบัญชี ๔ สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล จึงถือได้ว่า คุณกรณีเป็นเจ้าหน้าที่ตามความหมายของระเบียบฯ ดังกล่าวแล้ว

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คุณกรณีมีหน้าที่เก็บรักษาเงิน หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า เมื่อคุณกรณีตำแหน่งหัวหน้าส่วนการคลัง ซึ่งตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงินฯ ข้อ ๕ (๑๐) กำหนดให้ หัวหน้าหน่วยงานคลังมีหน้าที่เกี่ยวกับการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน หรืองานเกี่ยวกับการเงินการบัญชี ตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ประกอบกับ คุณกรณีได้ให้ถ้อยคำต่อเจ้าหน้าที่ตรวจสอบว่า คุณกรณีมีหน้าที่รับเงินรายได้ทุกประเภทและเงินนอกงบประมาณทุกประเภท และเป็นผู้นำเงินฝากธนาคารด้วย ถือได้ว่าคุณกรณีมีหน้าที่เก็บรักษาเงินตามระเบียบฯ ข้อ ๒๐ แล้ว

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คุณกรณีได้รับมอบเงินเพื่อเก็บรักษา แต่ไม่นำเงินเข้าฝากหรือเก็บรักษาในธนาคารหรือสถานที่ซึ่งเป็นที่เก็บรักษาเงินของหน่วยรับตรวจ ตามจำนวนและภายใน

ระยะเวลาที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๒๗ กำหนด หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงินฯ ข้อ ๒๗ กำหนดว่า เมื่อสิ้นเวลารับจ่ายเงิน ให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการนำเงินที่ได้รับนำฝากธนาคารทั้งจำนวน หากนำฝากธนาคาร ไม่ทันให้นำเงินที่จะเก็บรักษา และรายงานสถานะการเงินประจำวันส่งมอบต่อคณะกรรมการเก็บรักษาเงิน ข้อเท็จจริงปรากฏว่า คู่กรณีได้รับชำระเงินจากลูกหนี้เงินทุนโครงการเศรษฐกิจชุมชน (บัญชีที่ ๒) จำนวน ๒ รายการ ตามใบเสร็จรับเงินเล่มที่ ๑/๔๙ เลขที่ ๐๗๗ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๔๙ จำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท และตามใบเสร็จรับเงินเล่มที่ ๑/๔๙ เลขที่ ๐๗๙ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๔๙ จำนวน ๑๘,๐๐๐ บาท โดยคู่กรณีให้ถ้อยคำต่อเจ้าหน้าที่ตรวจสอบยอมรับว่า ตนไม่ได้นำเงินดังกล่าวฝากธนาคาร เนื่องจากมีปัญหา เรื่องครอบครัวจึงได้นำเงินไปใช้จ่าย และเมื่อคู่กรณีได้รับหนังสือแจ้งข้อกล่าวหา ก็ได้ส่งหนังสือลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ ยอมรับทั้งข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายตามหนังสือแจ้งข้อกล่าวหา

จากข้อเท็จจริงดังกล่าวจึงรับฟังได้ว่า คู่กรณีได้รับมอบเงินจากลูกหนี้เงินทุนโครงการเศรษฐกิจชุมชน (บัญชีที่ ๒) ไว้เพื่อเก็บรักษา รวมเป็นเงิน ๔๘,๐๐๐ บาท แต่ไม่นำเงินเข้าฝากหรือเก็บรักษาใน ธนาคารหรือสถานที่ซึ่งเป็นที่เก็บรักษาของหน่วยรับตรวจ ตามจำนวนและภายในระยะเวลาที่ระเบียบ กระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงินฯ ข้อ ๒๗ กำหนด

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า การกระทำของคู่กรณีเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณีได้รับชำระเงินจากลูกหนี้เงินทุนโครงการเศรษฐกิจชุมชน (บัญชีที่ ๒) จำนวน ๒ รายการ รวมเป็นเงิน ๔๘,๐๐๐ บาท แล้วไม่ได้นำเงินฝากธนาคารเมื่อสิ้นเวลารับจ่ายเงิน โดยนำเงินจำนวนดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ส่วนตัวนั้น เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐแล้ว

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีได้กระทำโดยจงใจ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณีตำแหน่งหัวหน้าส่วนการคลัง ย่อมรู้หรือควรรู้อยู่แล้วว่า จะต้องนำเงินที่ได้รับชำระจากลูกหนี้เงินทุนโครงการเศรษฐกิจชุมชน (บัญชีที่ ๒) จำนวน ๔๘,๐๐๐ บาท ฝากธนาคาร เมื่อสิ้นเวลารับจ่ายเงินในแต่ละวัน ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงินฯ ข้อ ๒๗ แต่คู่กรณี ไม่ปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าว โดยนำเงินจำนวนดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว จึงถือได้ว่าคู่กรณีกระทำโดยจงใจแล้ว

ดังนั้น การกระทำดังกล่าวของคู่กรณี จึงเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๐ ประกอบข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง

ประเด็นที่ ๒ คู่กรณีเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่จัดทำบัญชีหรือเอกสารเพื่อประกอบการบันทึกบัญชี ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน

การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๑๐ โดยมีขอบ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

กรณีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยประการแรกว่า คู่กรณีเป็นเจ้าของหน้ามีหน้าที่จัดทำบัญชีหรือเอกสาร เพื่อประกอบการบันทึกบัญชี หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณีเป็นเจ้าหน้าที่ตามระเบียบฯ ข้อ ๓ ดังที่ได้วินิจฉัยไว้ในประเด็นที่ ๑ ข้อเท็จจริงปรากฏว่า คู่กรณีตำแหน่งหัวหน้าส่วนการคลัง ซึ่งตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงินฯ ข้อ ๕ (๑๐) กำหนดให้ หัวหน้าหน่วยงานคลังมีหน้าที่เกี่ยวกับการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน หรืองานเกี่ยวกับการเงินการบัญชี ตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ประกอบกับคู่กรณีให้ถ้อยคำต่อเจ้าหน้าที่ตรวจสอบว่า คู่กรณีมีหน้าที่รับเงินรายได้และเงินนอกงบประมาณทุกประเภท จึงมีหน้าที่ต้องบันทึกเงินที่ได้รับในสมุดเงินสดตามระเบียบดังกล่าวด้วย จึงถือได้ว่าคู่กรณีมีหน้าที่จัดทำบัญชีตามระเบียบฯ ข้อ ๕๑ วรรคหนึ่ง แล้ว

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตาม ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๑๐ โดยมีขอบ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงินฯ ข้อ ๑๐ กำหนดว่า ให้หน่วยงานคลังบันทึกเงินที่ได้รับในสมุดเงินสด ภายในวันที่ได้รับเงินสด เช็ค หรือดริฟ หรือตราสารอย่างอื่นนั้น โดยแสดงให้ทราบว่าได้รับเงินตามฎีกา ใบเสร็จรับเงิน หรือเอกสารอื่น เล่มใด เลขที่ใด จำนวนเท่าใด ข้อเท็จจริงปรากฏว่า คู่กรณีได้รับชำระเงินจากลูกหนี้เงินทุนโครงการเศรษฐกิจชุมชน (บัญชีที่ ๒) จำนวน ๒ รายการ ตามใบเสร็จรับเงินเล่มที่ ๑/๔๙ เลขที่ ๐๗๗ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๔๙ จำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท และตามใบเสร็จรับเงินเล่มที่ ๑/๔๙ เลขที่ ๐๗๙ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๔๙ จำนวน ๑๘,๐๐๐ บาท แต่ไม่ได้บันทึกเงินที่ได้รับในสมุดเงินสดภายในวันที่ได้รับเงิน โดยให้ถ้อยคำต่อเจ้าหน้าที่ตรวจสอบว่า นำเงินดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว ประกอบกับเมื่อคู่กรณีได้รับหนังสือแจ้งข้อกล่าวหา ก็ได้ส่งหนังสือ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ ยอมรับทั้งข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายตามหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาด้วย

จากข้อเท็จจริงดังกล่าวจึงรับฟังได้ว่า คู่กรณีได้รับมอบเงินจากลูกหนี้เงินทุนโครงการเศรษฐกิจชุมชน (บัญชีที่ ๒) ไว้เพื่อเก็บรักษา รวมเป็นเงิน ๔๘,๐๐๐ บาท แต่ไม่ได้บันทึกเงินที่ได้รับในสมุดเงินสดภายในวันที่ได้รับเงิน ซึ่งเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงินฯ ข้อ ๑๐ โดยมีขอบ

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า การกระทำของคู่กรณี เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่
พิเคราะห์แล้วเห็นว่า การที่คู่กรณีได้รับชำระเงินจากลูกหนี้เงินทุนโครงการเศรษฐกิจชุมชน (บัญชีที่ ๒) ไร่จำนวน ๒ รายการ เป็นเงิน ๔๘,๐๐๐ บาท แล้วไม่บันทึกเงินที่ได้รับในสมุดเงินสด โดยนำเงินจำนวนดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ส่วนตัวนั้น เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐแล้ว

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีได้กระทำโดยจงใจ หรือไม่
พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณีตำแหน่งหัวหน้าส่วนการคลัง ย่อมรู้หรือควรรู้อยู่แล้วว่า เมื่อได้รับเงินจากลูกหนี้เงินทุนโครงการเศรษฐกิจชุมชน (บัญชีที่ ๒) จำนวน ๔๘,๐๐๐ บาท ว่าจะต้องบันทึกเงินที่ได้รับในสมุดเงินสดภายในวันที่ได้รับเงินสด ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงินฯ ข้อ ๑๐ แต่คู่กรณีมิได้ปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าว โดยนำเงินจำนวนดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว จึงถือได้ว่า คู่กรณีกระทำโดยจงใจแล้ว

ดังนั้น การกระทำความผิดกล่าวของคู่กรณีจึงเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๕๑ วรรคหนึ่ง

ประเด็นที่ ๓ คู่กรณีเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่เบิกเงินหรือจ่ายเงิน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๖๐ ข้อ ๖๒ และข้อ ๖๗ โดยมีชอบ และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

กรณีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยประการแรกว่า คู่กรณีเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่เบิกเงินหรือจ่ายเงิน หรือไม่
พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณีเป็นเจ้าหน้าที่ตามระเบียบฯ ข้อ ๓ ดังที่ได้วินิจฉัยไว้ในประเด็นที่ ๑ และเมื่อคู่กรณีตำแหน่งหัวหน้าส่วนการคลัง ซึ่งตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงินฯ ข้อ ๕ (๑๐) กำหนดให้ หัวหน้าหน่วยงานคลังมีหน้าที่เกี่ยวกับการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน หรืองานเกี่ยวกับการเงินการบัญชี ตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ จึงถือได้ว่า คู่กรณีมีหน้าที่เบิกเงินหรือจ่ายเงินตามระเบียบฯ ข้อ ๒๔ แล้ว

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงินฯ ข้อ ๖๐ ข้อ ๖๒ และข้อ ๖๗ โดยมีชอบ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงินฯ ข้อ ๖๐ กำหนดให้ หัวหน้าหน่วยงานคลังหรือเจ้าหน้าที่การเงินที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้ตรวจฎีกา ข้อ ๖๒ กำหนดว่า ฎีกาที่ตรวจถูกต้องแล้วตามข้อ ๖๐ ให้หัวหน้าหน่วยงานคลัง หรือเจ้าหน้าที่การเงินที่ได้รับมอบหมายนำเสนอผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ที่ผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายเป็นผู้อนุมัติฎีกา และข้อ ๖๗ กำหนดว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

จะจ่ายเงินหรือก่อนนี้ผู้ถูกฟ้องได้แต่เฉพาะที่กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือหนังสือสั่งการที่กระทรวงมหาดไทย กำหนดไว้

ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ในการเบิกจ่ายเงินมัดจำประกันสัญญาคืนให้กับผู้รับจ้าง ตามฎีกา นอกงบประมาณรายจ่าย เลขที่ ๑๙๖/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๔๙ จำนวน ๔๘,๗๘๐ บาท คู่กรณี ได้ลงลายมือชื่อในฐานะผู้ตรวจฎีกาซึ่งเป็นการรับรองว่าได้ตรวจสอบเอกสารประกอบฎีกาครบถ้วนถูกต้องแล้ว และได้ลงลายมือชื่อในฐานะหัวหน้าส่วนการคลังเสนอความเห็นควรให้เบิกจ่ายได้ ทั้งที่ฎีกาและเอกสาร ประกอบฎีกาไม่ถูกต้องในสาระสำคัญ เนื่องจากไม่มีลายมือชื่อของผู้เบิกเงิน และใบเสร็จรับเงินที่นำมาใช้เป็นเอกสารประกอบฎีกานั้นซ้ำกันจำนวน ๒ ฉบับ คือ ใบเสร็จรับเงินเล่มที่ ๑/๔๘ เลขที่ ๐๕๙ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ จำนวน ๔,๙๕๐ บาท และใบเสร็จรับเงินเล่มที่ ๑/๔๘ เลขที่ ๐๗๐ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๔๘ จำนวน ๔,๙๕๐ บาท นอกจากนี้ คู่กรณีลงลายมือชื่อในฎีกาดังกล่าวในฐานะผู้มีอำนาจ ลงนามในใบถอน/เช็คธนาคาร และในฐานะผู้จ่ายเงินด้วย ซึ่งเป็นการจ่ายเงินให้กับผู้รับจ้างเกินกว่าที่ผู้รับจ้าง มีสิทธิได้รับ การกระทำของคู่กรณีจึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงินฯ ข้อ ๖๐ ข้อ ๖๒ และข้อ ๖๗ โดยมีขอบ

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า การกระทำของคู่กรณีเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า การที่คู่กรณีลงลายมือชื่อในฎีกาเบิกเงินนอกงบประมาณรายจ่าย เลขที่ ๑๙๖/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ในฐานะผู้ตรวจฎีกา และในฐานะหัวหน้าส่วนการคลัง ทั้งที่ฎีกาและเอกสารประกอบฎีกาไม่ถูกต้องในสาระสำคัญ ทั้งยังได้ลงลายมือชื่อในฐานะผู้มีอำนาจลงนาม ในใบถอนเงิน/เช็คธนาคาร และในฐานะผู้จ่ายเงิน ซึ่งเป็นการจ่ายเงินให้กับผู้รับจ้างเกินกว่าที่ผู้รับจ้างมีสิทธิ ได้รับ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ทำให้มีการจ่ายเงินเกินกว่าจำนวนที่ต้องจ่ายจริง จำนวน ๙,๙๐๐ บาท

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีได้กระทำโดยจงใจ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณีตำแหน่งหัวหน้าส่วนการคลัง ย่อมรู้หรือควรรู้หน้าที่เกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินตามที่กำหนดไว้ในระเบียบ การที่คู่กรณีลงลายมือชื่อในฐานะผู้ตรวจฎีกา และในฐานะ หัวหน้าส่วนการคลัง ทั้งที่ฎีกาและเอกสารประกอบฎีกาไม่ถูกต้องในสาระสำคัญ รวมทั้งลงลายมือชื่อในฐานะผู้จ่าย เพื่อจ่ายเงินตามฎีกาเบิกเงินให้กับผู้รับจ้างนั้น ถือได้ว่าคู่กรณีกระทำโดยจงใจแล้ว

ดังนั้น การกระทำของคู่กรณีดังกล่าวจึงเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๔ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง

ฉะนั้น อาศัยเหตุดังได้วินิจฉัยมาประกอบอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ มาตรา ๒๓ และ มาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบข้อ ๓๐

และข้อ ๓๓ ของระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวิธีพิจารณาความผิดวินัยทางงบประมาณ และการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินจึงมีคำวินิจฉัยชี้ขาด ดังนี้

๑. การกระทำของคู่กรณีในประเด็นที่ ๑ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๐ ประกอบข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง ฐานเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่เก็บรักษาเงิน ได้รับมอบเงินเพื่อเก็บรักษา แต่ไม่นำเงินเข้าฝากหรือเก็บรักษาในธนาคาร หรือสถานที่ซึ่งเป็นที่เก็บรักษาเงินของหน่วยรับตรวจ ตามจำนวนและภายในระยะเวลาที่กฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจกำหนด เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๒ และการกระทำในประเด็นที่ ๒ เป็นความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๕๑ วรรคหนึ่ง ฐานเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่จัดทำบัญชี ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจโดยมิชอบ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๓ อันเป็นการกระทำความผิดเดียว เป็นความผิดตามระเบียบนี้หลายข้อ ตามระเบียบฯ ข้อ ๑๓ วรรคหนึ่ง กำหนดให้ผู้กระทำความผิดรับโทษปรับทางปกครองตามระเบียบข้อที่กำหนดโทษปรับทางปกครองชั้นสูงสุด คู่กรณีจึงต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๓ ตามระเบียบฯ ข้อ ๕๑ วรรคหนึ่ง ซึ่งกำหนดโทษปรับเท่ากับเงินเดือนตั้งแต่ ๕ เดือน ถึง ๘ เดือน

๒. การกระทำของคู่กรณีในประเด็นที่ ๓ เป็นความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๒๔ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง ฐานเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่เบิกเงินหรือจ่ายเงิน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจโดยมิชอบ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔ ซึ่งกำหนดโทษปรับเท่ากับเงินเดือน ตั้งแต่ ๙ เดือน ถึง ๑๒ เดือน

คู่กรณีกระทำความผิดหลายกรรมต่างกัน ตามระเบียบฯ ข้อ ๑๓ วรรคสอง กำหนดให้ผู้กระทำความผิดรับโทษปรับทางปกครองตามระเบียบข้อที่กำหนดว่าการกระทำนั้นเป็นความผิดทุกข้อ เมื่อพิจารณาถึงพฤติการณ์และเหตุปัจจัยในการกระทำความผิดแล้ว แม้คู่กรณีจะมีพฤติการณ์ทุจริต แต่คู่กรณีได้ยอมรับผิด และได้รับโทษจำคุกตามคำพิพากษาของศาลในมูลความผิดเดียวกัน มีกำหนดเวลา ๕๐ ปี รวมทั้งได้มีการบรรเทาความเสียหายที่เกิดขึ้นแล้ว จึงกำหนดโทษปรับทางปกครองกรณีกระทำความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๕๑ วรรคหนึ่ง เท่ากับเงินเดือน ๕ เดือน และกรณีกระทำความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๒๔ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง เท่ากับเงินเดือน ๙ เดือน คู่กรณีจึงต้องรับโทษปรับเท่ากับเงินเดือน รวม ๑๔ เดือน เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิดเดือนละ ๑๑,๑๘๐ บาท คิดเป็นเงินค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๑๕๖,๕๒๐ บาท (หนึ่งแสนห้าหมื่นหกพันห้าร้อยยี่สิบบาท) โดยเรียกให้คู่กรณีชำระค่าปรับทั้งจำนวนในคราวเดียวกันเนื่องจากพ้นสถานะเจ้าหน้าที่แล้ว แต่เนื่องจากคู่กรณีอยู่ระหว่างรับโทษจำคุกตามคำพิพากษาของศาลในความผิดอันเนื่องมาจากมูลเหตุเดียวกัน จึงให้ทุเลาการบังคับโทษปรับทางปกครองไว้ก่อนจนกว่าคู่กรณีจะพ้นโทษจำคุก เมื่อพ้นโทษ

จำคุกแล้ว ให้คู่กรณีนำเงินค่าปรับทางปกครองไปชำระที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือที่สำนักงาน
การตรวจเงินภูมิภาค ภายใน ๓๐ วัน

ศาสตราจารย์พิเศษชัยสิทธิ์	ตราชูธรรม	ประธานกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นายปิยะพันธุ์	นิมมานเหมินท์	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นางอุไร	ร่มโพธิหยก	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นางจิรพร	มีหลีสวัสดิ์	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นายกรพจน์	อัศวินวิจิตร	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

หมายเหตุ คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินได้ประชุมพิจารณาและมีมติเรื่องนี้ในการประชุมครั้งที่ ๕๒/๒๕๖๐
วันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๐ แต่เนื่องจากนายกรพจน์ อัศวินวิจิตร กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ได้ลาออกจาก
ตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๐ ทำให้คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินมีจำนวนเพียงสี่คน ซึ่งตามคำสั่ง
หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๙/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๖๐ ข้อ ๓ กำหนดว่า ในกรณี
ที่ประธานกรรมการหรือกรรมการตรวจเงินแผ่นดินพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ และเป็นเหตุให้คณะกรรมการ
ตรวจเงินแผ่นดินนั้นมีจำนวนน้อยกว่าห้าคน ให้คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินหยุดการปฏิบัติหน้าที่
ในระหว่างนั้นให้ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้ใช้อำนาจหน้าที่แทนประธานกรรมการตรวจเงินแผ่นดินและ
คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ดังนั้น คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินที่ได้ประชุมพิจารณาและวินิจฉัยชี้ขาด
เรื่องดังกล่าวมีอาจลงลายมือชื่อในคำวินิจฉัยชี้ขาดได้ จึงได้จัดแจ้งเหตุไว้เป็นสำคัญ

นายพิศิษฐ์ สีสาวชิโรภาส	ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ผู้ใช้อำนาจหน้าที่แทน
	ประธานกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน